

Mytologie a já

Řecká mytologie se skládá z mýtů a legend, pojednávajících o bozích a hrdinech, povaze světa či vzniku a významu řeckého kultu a rituálů, které byly součástí života každého Řeka. Vždyť právě v pevné víře, že o jeho zájmy pečuje určité božstvo, sil hospodář zrno a sledoval jeho růst, námořník či obchodník svěřoval svůj život i majetek vrtkavému moři. Řemeslník připisoval svou zručnost a dovednost, které mu nevědomky vešly do krve, přímému vlivu určitého boha a umělci přisuzovali tajemný vznik svých nápadů nebo naopak básníci inspiraci pro své zpěvy téže nejvyšší příčině. Také v přírodě byla na každém kroku cítit vznešená přítomnost neviditelných bytostí: na nebi s jeho svítícími tělesy a mračny, na moři s jeho nestálostí a proměnlivostí a na zemi s jejími okázalými horami, háji a řekami.

Lidé věřili, že člověka a vše kolem něj řídí božská moc, že běh života je určen neměnným osudem. Každý mohl sice svobodně jednat, ale důsledky jejich činů byly určeny předem. Bohové měli lidskou podobu, avšak podléhali stejně jako lidé lásce a bolesti, vždy se však vyznačovali nejvznešenější podobou a nejšlechetnějšími vlastnostmi, jaké si bylo možno představit. K jejich povaze by se hodilo jedno rčení, které naprosto vystihuje jejich neomylnost: „Kalos aiei piptúsin boi Dios hyboi.“ Co bohové činí, dobře činí.

Já si velice vážím a obdivuji řeckou mytologii. Všechny příběhy, které jsem doposud přečetla, považuji za úchvatné, ale tím nejskvostnějším klenotem je pro mě Homérova Odyssea. Tato rozsáhlá epopěj popisuje cestu ithackého krále Odyssea po skončení trojské války zpět domů. Během deseti let bloudí Odysseus po všech končinách a prožije za tu dobu tolik radostných, ale i žalostných příhod, že jeho sláva naplní celý svět. Hned zpočátku své pouti oslepí Kyklopa Polyféma (oblíbeného syna boha moří Poseidona), čím si značně zkomplikuje cestu po moři, také bojuje se zuřivou saní Skyllou či mořskou obludou Charybdou. Stráví dokonce sedm let u vznešené nymfy Kalypso. Svou mazaností přemůže kouzelnici Kirké. I přes tuto dlouhou dobu ho naštěstí čeká doma jeho manželka Penelopa, kterou nám Homér v tomto díle popisuje jako věrnou, statečnou a chytrou ženu. Celá země znovu rozkvétá v štěstí a blahobytu, když se nakonec moudrý Odysseus vrací domů.

Toto dílo je podle mě vrcholného talentu básníka Homéra. Vyskytuje se v něm tolik moudra, ponaučení a inspirace, ze kterého by si dnešní člověk měl alespoň něco málo vzít. Například člověk má být cílevědomý a jít si za svými cíli i přes překážky. Odysseus v tomto příběhu ztělesňuje symbol antického hrdiny: bojuje se zlem, je odvážný, chytrý a spravedlivý, svou mazaností každého přemůže.

Myslím si, že bychom se hlavně v dnešní době měli naučit číst v těchto mýtech tzn. mezi řádky a brát si k srdci poselství, která nám tímto předávají.